

ΟΜΩΝΥΜΕΣ ΚΛΙΜΑΚΕΣ

Μια μείζονα κλίμακα και μια ελάσσονα μπορεί να έχουν το ίδιο όνομα αλλά διαφορετικό οπλισμό. Αυτές οι κλίμακες ονομάζονται ομώνυμες.

ΕΝΑΡΜΟΝΙΕΣ ΚΛΙΜΑΚΕΣ

Όταν κλίμακες γράφονται διαφορετικά αλλά ακούγονται το ίδιο ονομάζονται εναρμόνιες. Δηλαδή δύο κλίμακες που τα ονόματα των φθόγγων τους σε όλες τις βαθμίδες μία προς μία είναι διαφορετικά, αλλά έχουν το ίδιο τονικό ύψος και οι φθόγγοι τους είναι βαθμίδα προς βαθμίδα εναρμόνιοι.

πχ

ΤΑ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΑ ΣΤΙΣ ΜΕΙΖΟΝΕΣ ΣΚΑΛΕΣ

2^η μικρής: έχει 1 ημιτόνιο. Υπάρχουν 2 σε κάθε μείζονα κλίμακα, στις βαθμίδες 3 και 7

2^η μεγάλης: έχει 1 τόνο. Υπάρχουν 5 σε κάθε μείζονα κλίμακα, στις βαθμίδες 1,2,4,5 και 6

3^η μικρής: έχει 1 τόνο και 1 ημιτόνιο. Υπάρχουν 4 σε κάθε μείζονα κλίμακα, στις βαθμίδες 2,3,6 και 7

3^η μεγάλης: έχει 2 τόνους. Υπάρχουν 3 σε κάθε μείζονα κλίμακα, στις βαθμίδες 1,4 και 5

4^η καθαρής: έχει 2 τόνους και 1 ημιτόνιο. Υπάρχουν 6 σε κάθε μείζονα κλίμακα, στις βαθμίδες 1,2,3,5,6 και 7

4^η αυξημένης: έχει 3 τόνους. Υπάρχει 1 σε κάθε μείζονα κλίμακα, στη βαθμίδα 4

5^η καθαρής: έχει 3 τόνους και 1 ημιτόνιο. Υπάρχουν 6 σε κάθε μείζονα κλίμακα, στις βαθμίδες 1,2,3,4,5 και 6

5^η ελαττωμένης: έχει 2 τόνους και 2 ημιτόνια. Υπάρχει 1 σε κάθε μείζονα κλίμακα, στη βαθμίδα 7

6^η μικρής: έχει 3 τόνους και 2 ημιτόνια. Υπάρχουν 3 σε κάθε μείζονα κλίμακα, στις βαθμίδες 3,6 και 7

6^η μεγάλης: έχει 4 τόνους και 1 ημιτόνιο. Υπάρχουν 4 σε κάθε μείζονα κλίμακα, στις βαθμίδες 1,2,4 και 5

7^η μικρής: έχει 4 τόνους και 2 ημιτόνια. Υπάρχουν 5 σε κάθε μείζονα κλίμακα, στις βαθμίδες 2,3,5,6 και 7

7^η μεγάλης: έχει 5 τόνους και 1 ημιτόνιο. Υπάρχουν 2 σε κάθε μείζονα κλίμακα, στις βαθμίδες 1 και 4

8^η καθαρής: έχει 5 τόνους και 2 ημιτόνια. Υπάρχουν 7 σε κάθε μείζονα κλίμακα, στις βαθμίδες 1,2,3,4,5,6, 7

ΤΑ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΑ ΣΤΙΣ ΕΛΑΣΣΟΝΕΣ ΣΚΑΛΕΣ

2^{ης} μικρής: έχει 1 ημιτόνιο. Υπάρχουν 3 σε κάθε ελάσσονα κλίμακα, στις βαθμίδες 2,5 και 7

2^{ης} μεγάλης: έχει 1 τόνο. Υπάρχουν 3 σε κάθε ελάσσονα κλίμακα, στις βαθμίδες 1,3 και 4

2^{ης} αυξημένη (τριημιτόνιο):. Υπάρχει 1 σε κάθε ελάσσονα κλίμακα, στη βαθμίδα 6

3^{ης} μικρής: έχει 1 τόνο και 1 ημιτόνιο. Υπάρχουν 4 σε κάθε ελάσσονα κλίμακα, στις βαθμίδες 1,2,4 και 7

3^{ης} μεγάλης: έχει 2 τόνους. Υπάρχουν 3 σε κάθε ελάσσονα κλίμακα στις βαθμίδες 3,5 και 6

4^{ης} καθαρής: έχει 2 τόνους και 1 ημιτόνιο. Υπάρχουν 4 σε κάθε ελάσσονα κλίμακα, στις βαθμίδες 1,2,3 και 5

4^{ης} αυξημένης: έχει 3 τόνους. Υπάρχουν 2 σε κάθε ελάσσονα κλίμακα, στις βαθμίδες 4 και 6

4^{ης} ελαττωμένης: έχει 1 τόνο και 2 ημιτόνια. Υπάρχει 1 σε κάθε ελάσσονα κλίμακα, στη βαθμίδα 7

5^{ης} καθαρής: έχει 3 τόνους και 1 ημιτόνιο. Υπάρχουν 4 σε κάθε ελάσσονα κλίμακα, στις βαθμίδες 1,4,5 και 6

5^{ης} ελαττωμένης: έχει 2 τόνους και 2 ημιτόνια. Υπάρχουν 2 σε κάθε ελάσσονα κλίμακα, στις βαθμίδες 2 και 7

5^{ης} αυξημένης: έχει 4 τόνους ή 1 ημιτόνιο και 1 τριημιτόνιο ή 2 τόνους. Υπάρχει 1 σε κάθε ελάσσονα κλίμακα, στη βαθμίδα 3

6^{ης} μικρής: έχει 3 τόνους και 2 ημιτόνια. Υπάρχουν 3 σε κάθε ελάσσονα κλίμακα, στις βαθμίδες 1,5 και 7

6^{ης} μεγάλης: έχει 4 τόνους και 1 ημιτόνιο. Υπάρχουν 4 σε κάθε ελάσσονα κλίμακα, στις βαθμίδες 2,3,4 και 6

7^{ης} μικρής: έχει 4 τόνους και 2 ημιτόνια. Υπάρχουν 3 σε κάθε ελάσσονα κλίμακα, στις βαθμίδες 2,4 και 5

7^{ης} μεγάλης: έχει 5 τόνους και 1 ημιτόνιο. Υπάρχουν 3 σε κάθε ελάσσονα κλίμακα, στις βαθμίδες 1,3 και 6

7^{ης} ελαττωμένης: έχει 3 τόνους και 3 ημιτόνια. Υπάρχει 1 σε κάθε ελάσσονα κλίμακα, στη βαθμίδα 7

ΑΛΛΟΙΩΜΕΝΑ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΑ

Όλα τα διαστήματα που δεν ανήκουν σε καμία από τις παραπάνω κατηγορίες και δεν βρίσκονται δηλαδή σε κάποια κλίμακα (μείζονα ή ελάσσονα) ονομάζονται αλλοιωμένα διαστήματα και αυτά, είναι τα εξής:

2^{ας} ελαττωμένης (γνωστό και ως ταυτοφωνία) πχ ντο#- ρεβ

3^{ης} ελαττωμένης πχ ντο# -μιβ

3^{ης} αυξημένης πχ ντο-μι#

6^{ης} ελαττωμένης πχ ντο#-λαβ

6^{ης} αυξημένης πχ ντο-λα#

7^{ης} αυξημένης πχ ντο-σι#

Το ίδιο ισχύει και για τα διαστήματα που είναι δις αυξημένα ή δις ελαττωμένα. Πχ ντοβ-μι#, ρε λαbb κλπ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Όταν ένα διάστημα είναι αλλοιωμένο η διαδικασία που ακολουθούμε για να απαλλαγούμε από τις αλλοιώσεις αυτές, λέγεται εναρμόνιση. Εναρμόνιση διαστημάτων κάνουμε στις δύο παρακάτω περιπτώσεις:

1. Όταν το διάστημα περιέχει διπλά σημεία αλλοιώσεως και θέλουμε να απαλλαγούμε από αυτά χωρίς να αλλάξει το είδος του διαστήματός μας δηλαδή ρεbb-φαb (3^η μεγάλη) εναρμονισμένο θα γίνει ντο-μι (3^η μεγάλη)
2. Όταν το διάστημα είναι απλά αλλοιωμένο, που στην περίπτωση αυτή εναρμονίζουμε την μία από τις δύο νότες του προκειμένου να το κάνουμε φυσικό. Δηλαδή ντο-λα# (6^η αυξημένη) γίνεται σι#-λα# (7^η μικρή) ή ντο-σιb(7^η μικρή)

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΣΥΓΧΟΡΔΙΕΣ

Συγχορδία ονομάζουμε το άκουσμα τριών διαφορετικών φθόγγων ταυτοχρόνως. Οι νότες αυτές απέχουν διαδοχικά η μία από την άλλη διάστημα 3^{ης} και ονομάζονται πρώτη, τρίτη, πέμπτη. Το όνομα της συγχορδίας δίνεται από την χαμηλότερη νότα.

Η χαμηλότερη νότα, δηλαδή η 1^η ονομάζεται θεμέλιος

Η μεσαία νότα, δηλαδή η 3^η, λέγεται μέση της συγχορδίας γιατί απέχει διάστημα 3^{ης} από την θεμέλιο και

Η ψηλότερη, δηλαδή η 5^η λέγεται κορυφή της συγχορδίας.

Μεταξύ της θεμελίου κι της τρίτης, ακολουθείται διάστημα 3^{ης} ενώ μεταξύ θεμελίου και 5^{ης}, διάστημα πέμπτης.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΩΝ ΣΥΓΧΩΡΔΙΩΝ

Τα είδη των συγχορδιών, ανάλογα με τα διαστήματα 3^{ης} και 5^{ης} που σχηματίζουν μεταξύ τους οι νότες, χωρίζονται σε τέσσερα είδη τρίφωνων συγχορδιών συν τις αλλοιωμένες.

1. Μείζονες: είναι αυτές που περιέχουν διάστημα 3^{ης} μεγάλης και 5^{ης} καθαρής και διαδοχικά μεταξύ τους δημιουργούν διάστημα 3^{ης}M + 3^{ης}μ.
2. Ελάσσονες: είναι αυτές που περιέχουν διάστημα 3^{ης} μικρής και 5^{ης} καθαρής και διαδοχικά μεταξύ τους δημιουργούν διάστημα 3^{ης}μ + 3^{ης}M
3. Ελαττωμένες: είναι αυτές που περιέχουν διάστημα 3^{ης} μεγάλης και 5^{ης} ελαττωμένης και διαδοχικά μεταξύ τους δημιουργούν διάστημα 3^{ης}μ + 3^{ης}μ
4. Αυξημένες: είναι αυτές που περιέχουν διάστημα 3^{ης} μεγάλης και 5^{ης} αυξημένης και διαδοχικά μεταξύ τους δημιουργούν διάστημα 3^{ης}M + 3^{ης}M
5. Αλλοιωμένες: σε αυτή τη κατηγορία, ανήκουν όλες οι υπόλοιπες συγχορδίες που δεν μπορούν να κατηγοριοποιηθούν σε κάποιο είδος από τα παραπάνω.

Μείζων	Ελάσσων	Ελαττωμένη	Αυξημένη
3μ	3M	3μ	3M
3M	3μ	3μ	3M

Σύμφωνα με την αγγλική μουσική ορολογία όπου

C= ΝΤΟ, D=ΡΕ, E=ΜΙ, F=ΦΑ, G=ΣΟΛ, A=ΛΑ, Β=ΣΙ

Μείζονες	C	G	D	A	E
Ελάσσονες	Cm	Gm	Dm	Am	Em
Ελαττωμένες	Cm ⁻⁵	Gm ⁻⁵	Dm ⁻⁵	Am ⁻⁵	Em ⁻⁵
Αυξημένες	C ⁺⁵	G ⁺⁵	D ⁺⁵	A ⁺⁵	E ⁺⁵

ΜΕΙΖΟΝΕΣ ΣΥΓΧΟΡΔΙΕΣ

Τις νότες ντο, ρε, μι, φα, σολ, λα, σι τις συμβολίζουμε με λατινικούς αριθμούς δηλαδή I, II, III, IV, V, VI, VII και αποτελούν τα σκαλοπάτια μιας κλίμακας. Η συγχορδία μιας κλίμακας, δημιουργείται πάνω σε αυτά τα σκαλοπάτια και παίρνει την αρίθμησή της από αυτά

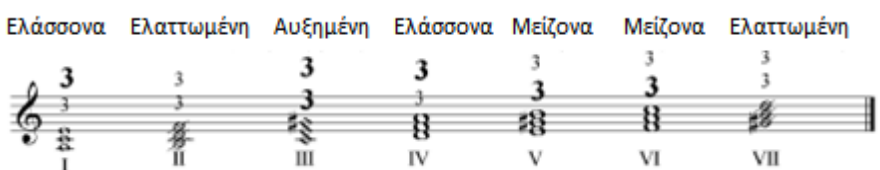
Με αυτόν τρόπο οι I, IV, V σχηματίζουν μείζονες συγχορδίες, οι II, III, VI σχηματίζουν ελάσσονες συγχορδίες και η VII ελαττωμένες.

ΕΛΑΣΣΟΝΕΣ ΣΥΓΧΟΡΔΙΕΣ

Τις νότες ντο, ρε, μι, φα, σολ, λα, σι τις συμβολίζουμε με λατινικούς αριθμούς δηλαδή I, II, III, IV, V, VI, VII και αποτελούν τα σκαλοπάτια μιας κλίμακας. Η συγχορδία μιας κλίμακας, δημιουργείται πάνω σε αυτά τα σκαλοπάτια και παίρνει την αρίθμησή της από αυτά

Με αυτόν τρόπο οι I, IV, σχηματίζουν ελάσσονες συγχορδίες, οι V, VI σχηματίζουν μείζονες συγχορδίες, οι II, VII ελαττωμένες και η III αυξημένες.

ΟΙ ΣΥΓΧΟΡΔΙΕΣ ΣΤΙΣ ΜΕΙΖΟΝΕΣ ΚΑΙ ΕΛΑΣΣΟΝΕΣ ΚΛΙΜΑΚΕΣ

ΒΑΘΜΙΔΕΣ

- I τονική
- II επιτονική
- III μέση
- IV υποδεσπόζουσα

ΜΕΙΖΟΝΕΣ ΚΛΙΜΑΚΕΣ

- ΜΕΙΖΟΝΑ
- ΕΛΑΣΣΟΝΑ
- ΕΛΑΣΣΟΝΑ
- ΜΕΙΖΟΝΑ

ΕΛΑΣΣΟΝΕΣ ΚΛΙΜΑΚΕΣ

- ΕΛΑΣΣΟΝΑ
- ΕΛΑΤΤΩΜΕΝΗ
- ΑΥΞΗΜΕΝΗ
- ΕΛΑΣΣΟΝΑ

V δεσπόζουσα	ΜΕΙΖΟΝΑ	ΜΕΙΖΟΝΑ
VI επιδεσπόζουσα	ΕΛΑΣΣΟΝΑ	ΜΕΙΖΟΝΑ
VII προσαγωγέας	ΕΛΑΤΤΩΜΕΝΗ	ΕΛΑΤΤΩΜΕΝΗ

ΑΛΛΑΓΗ ΕΙΔΟΥΣ ΣΥΓΧΟΡΔΙΩΝ, ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΑ

Έχοντας σαν βοήθεια τα σημεία αλλοιώσεων, μπορούμε να αλλάξουμε τα διαστήματα που αποτελούν μια συγχορδία, αλλάζοντας έτσι και το είδος της.

Οι διαφορές στις συγχορδίες είναι

- η μείζονα και η ελάσσονα διαφέρουν στο διάστημα 3^{ης}
- η μείζονα και η αυξημένη διαφέρουν στο διάστημα 5^{ης}
- η μείζονα και η ελαττωμένη διαφέρουν στα διαστήματα 3^{ης} και 5^{ης}
- η ελάσσονα και η αυξημένη διαφέρουν στα διαστήματα 3^{ης} και 5^{ης}
- η ελάσσονα και η ελαττωμένη διαφέρουν στο διάστημα 5^{ης}
- η ελαττωμένη και η αυξημένη διαφέρουν στα διαστήματα 3^{ης} και 5^{ης}.

Εάν επομένως αλλάξουμε την μεσαία νότα της συγχορδίας, αλλάζει το διάστημα 3^{ης}. εάν αλλάξουμε την υψηλότερη νότα της, αλλάζει το διάστημα 5^{ης} και εάν αλλάξουμε τη θεμέλιο της αλλάζουν τα διαστήματα 3^{ης} και 5^{ης}.

Αν αλλάξουμε το είδος μιας συγχορδίας αλλοιώνοντας μόνο μία νότα της, αλλοιώνουμε τον αντίστοιχο φθόγγο που θα την αλλάξει στο είδος που επιθυμούμε.

Δηλαδή

Αν έχουμε

Πχ ρε-φα-λα ελάσσονα για να την κάνουμε ελαττωμένη

A) αλλοιώνουμε την 5^η της, επομένως θα γίνει ρε-φα-λαb

B) αλλοιώνουμε την 1^η κι την 3^η της, άρα θα γίνει ρε#-φα#-λα.

Πχ ντο-μι-σολ μείζονα για να την κάνουμε ελάσσονα

A) αλλοιώνουμε την 3^η της, επομένως θα γίνει ντο μιb-σολ

B) αλλοιώνουμε την 1^η και την 3^η της, άρα θα γίνει ντο#-μι-σολ#

ΟΙ ΕΚΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΦΩΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΑΣΤΡΟΦΕΣ ΣΥΓΧΟΡΔΙΩΝ

Με τον όρο έκταση φωνής, ονομάζουμε τις αποστάσεις που μπορεί μια φωνή να καλύψει στα πλαίσια της μουσικής. Πρόκειται δηλαδή για τα όρια των φωνών από πού και μέχρι που μπορούν να φτάσουν.

Στην κλασική αρμονία όταν έχουμε μια συγχορδία τρίφωνη, αυτό σημαίνει ότι από κανονικές συνθήκες η θεμέλιος της θα γραφτεί στο πεντάγραμμο του φα και θα ονομαστεί «μπάσος», η θεμέλιος της πάλι θα ξαναγραφτεί πρώτη στο κλειδί του σολ ξεκινώντας από κάτω προς τα πάνω και θα ονομαστεί «τενόρος», η τρίτη της συγχορδίας θα γραφτεί αμέσως μετά και θα ονομαστεί «κοντράλτο» ή «άλτο» και η πέμπτη της συγχορδίας θα γραφτεί τελευταία και πάνω ονομάζοντάς την «σοπράνο».

Οι φωνές αυτές ορίζουν και τα όρια τους όπως φαίνονται και στον παρακάτω πίνακα.

ΕΚΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΦΩΝΩΝ

ΜΠΑΣΟΣ ΤΕΝΟΡΟΣ ΚΟΝΤΡΑΛΤΟ (ΑΛΤΟ) ΣΟΠΡΑΝΟ

Η συγκεκριμένη κατάσταση, ορίζεται ως ευθεία γιατί οι νότες είναι γραμμένες με την κανονική τους σειρά δηλαδή η θεμέλιος, ο χαμηλότερος φθόγγος (που δίνει και το όνομα στη συγχορδία) είναι η πρώτη της νότα.

Η συγχορδία συμβολίζεται με τους αριθμούς 5 3 ή μπορεί να μη γράφει και τίποτα.

Στο θεωρητικό μέρος, χωρίς να λαμβάνουμε υπ' όψιν μας τα πλαίσια της αρμονίας, ευθεία κατάσταση μπορούμε να έχουμε παραλείποντας απλά το κλειδί του φα. Το ίδιο ισχύει και για τις άλλες περιπτώσεις.

Έχοντας σαν γνώμονα την ευθεία κατάσταση, μπορούμε να προχωρήσουμε στις αναστροφές.

*Η πρώτη αναστροφή συμβολίζεται με τον αριθμό 6 και σπανιότερα θα την συναντήσουμε σαν 6/3.

Γενικότερα πρώτη αναστροφή έχουμε όταν ο χαμηλότερος φθόγγος γίνεται η τρίτη της συγχορδίας.

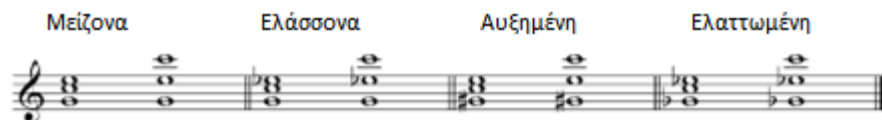
Μείζονα Ελάσσονα Αυξημένη Ελαττωμένη

Πρώτη αναστροφή στη συγχορδία ντο μείζονα

Στα πλαίσια της αρμονίας σημαίνει ότι η τρίτη της συγχορδίας θα γραφτεί στη θέση του μπάσου, δεν θα την γράψουμε επομένως στο κλειδί του σολ και στο κλειδί του σολ θα διπλασιάσουμε την θεμέλιο ή την 5^η της συγχορδίας δημιουργώντας έτσι μία συγχορδία με δύο θεμελίους ή δύο πέμπτες.

*Ως δεύτερη αναστροφή ορίζετε όταν ο χαμηλότερος φθόγγος γίνεται η πέμπτη της συγχορδίας.

Η δεύτερη αναστροφή συμβολίζεται με τον αριθμό 6/4.

Δεύτερη αναστροφή στη συγχορδία ντο μείζονα.

Όσον αφορά το κομμάτι της κλασσικής αρμονίας, αυτό σημαίνει ότι το 6/4 είναι πτωτικό, δηλαδή δηλώνει πτώση (δες αρμονία) και το συναντάμε συνήθως (90%) στο τέλος ενός θέματος. Αυτό στη μουσική γραφή σημαίνει ότι η Πέμπτη της συγχορδίας γράφεται στο κλειδί του φα στη θέση του μπάσου και η υπόλοιπη συγχορδία γράφεται κανονικά όπως είπαμε στο κλειδί του σολ.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΓΧΟΡΔΙΩΝ

Θέση συγχορδίας, ορίζεται και καθορίζεται τη θέση της από το διάστημα που σχηματίζει η θεμέλιος με την υψηλότερη νότα μιας συγχορδίας

Για μια συγχορδία έχουμε τις εξής θέσεις με τους παρακάτω αριθμούς οι οποίοι γράφονται πάνω από την νότα και έχουν ισχύ μόνο για την πρώτη συγχορδία που θα συναντήσουμε σε ένα συγκεκριμένο μέτρο, εκτός αν ορίζεται στη συνέχεια διαφορετικά:

3^{ης}: που σημαίνει ότι η συγχορδία θα γραφτεί αναγκαστικά με την Τρίτη της στη θέση της σοπράνο

5^{ης}: που σημαίνει ότι η συγχορδία θα γραφτεί αναγκαστικά με την Πέμπτη της στη θέση της σοπράνο

8^{ης}: που σημαίνει ότι η συγχορδία γράφεται αναγκαστικά με την θεμέλιό της στη θέση της σοπράνο

5 σκέτο: που σημαίνει ότι η συγχορδία θα γραφτεί κανονικά όπως γνωρίζουμε

ο: που σημαίνει ότι έχουμε παύση των φωνών.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΠΤΥΓΜΕΝΗ ΚΑΙ ΣΥΝΕΠΤΗΓΜΕΝΗ ΣΥΓΧΟΡΔΙΑ

Ανεπτυγμένη συγχορδία /θέση έχουμε όταν οι νότες της συγχορδίας απέχουν μεταξύ τους διάστημα 5^{ης} ή 6^{ης}.

Συνεπτυγμένη συγχορδία έχουμε όταν οι νότες της συγχορδίας, απέχουν μεταξύ τους διάστημα 3^{ης} ή 4^{ης}.

ΠΩΣ ΒΡΙΣΚΟΥΜΕ ΤΙΣ ΚΛΙΜΑΚΕΣ ΣΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΑΝΗΚΕΙ ΜΙΑ ΣΥΓΧΟΡΔΙΑ

Αν δούμε στον παρακάτω πίνακα, θα διαπιστώσουμε ότι κάθε διάστημα και κάθε συγχορδία, μπορούμε να το βρούμε σε τόσες κλίμακες (είτε μείζονες είτε ελάσσονες) όσες φορές μπορεί να σχηματίζεται το είδος της στις κλίμακες. Δηλαδή μια μείζονα συγχορδία, θα την βρούμε στις μείζονες κλίμακες στις βαθμίδες I, IV και V και στις ελάσσονες στις βαθμίδες V και VI.

ΕΙΔΟΣ	Η ΔΟΜΗ ΜΕ 3 ^{ΕΣ}	ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΑ (ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΘΕΜΕΛΙΟ)	ΜΕΙΖΟΝΑ ΚΛΙΜΑΚΑ	ΕΛΑΣΣΟΝΑ ΚΛΙΜΑΚΑ
ΜΕΙΖΟΝΑ	3μ+3Μ	5Κ+3Μ	I, IV,V	V, VI

ΕΛΑΣΣΟΝΑ	3M+3μ	5K+3μ	II,III,VI	I,IV
ΕΛΑΤΤΩΜΕΝΗ	3μ+3μ	5 ^E +3μ	VIII	II, VII
ΑΥΞΗΜΕΝΗ	3M+3M	5 ^A +3M	-	III